

DIOGEN traži čovjeka
2012.
DIOGEN is seeking for human being

Uvodna riječ knjige poezije

„Sarajevo 2012 – Poetski maraton“ DIOGEN traži čovjeka

Objedinjavanje različitosti

„Poeziju će svi pisati“ - napisao je svojevremeno bard pjesništva južnoslavenskih prostora, Branko Miljković. Prerano nas napustivši, opijen mladošću i vlastitom odlukom šesdesetih godina prošloga vijeka, u amanet je dolazećim generacijama ostavio upravo briljantne stihove sopstvenih nadanja. Da će poeziju svi pisati.

I tako, zahvaljujući društvenim mrežama virtualnih inačica neposredne komunikacije, još jednom obliku pretpostavljene manipulacije insektima civilizacije izgubljenih srca, pred nama se pojavljuju upravo svi oni koje je najavio Pjesnik svojim odlaskom. No, postoje otoci prostodušnih osobnosti koji odolijevaju hemingvejskoj sintagmi da „nijedan čovjek nije ostrvo“. To su upravo autori ove knjige. Zajedničke knjige poezije jednostavnog naziva „Sarajevo 2012 - Poetski maraton“ i podnaslova „DIOGEN traži čovjeka“. Autori složenih, višeslojnih poruka. Razumijevanju kulturnog mozaika *worldwide* usmjerenih. Mi upravo zbog toga pokušavamo objedinjavati različitosti. Knjigom. Stihom. Koliko u tome uspijevamo neka vrijeme sudi, ljudima težeći.

Ipak, autori ove knjige su ličnosti osebujnog karaktera i misli, usmjereni nadnaravnom obliku sopstvene prezentacije. Neko bi mogao reći kako *pjesnici*, svojim poslanjem o sudbini ne samo njega/nje već i nas samih, čitalaca, žele egoistično, samosvjesno, isključivo ostaviti sopstveni trag na ovdašnjem terenu sunovrata što se Svijetom zove.

Ne!

Pišući *urbi et orbi* oni prenose zajednička iskustva svih nas. Pretočene i prekrasne slike pejzaža, ljubavi, patnji, jednom riječju življenja...ali i smrti.

Zar i svete knjige bez obzira kome i kako pripadaju, nisu uobličene između korica? Zar u današnjem vijeku nano-tehnologija unutar oblika digitalni oblik prezentacije duhovnog blaga sve više postaje naša svakodnevnica?

Zbog koga? Čega? Ne zbog nas.

Zbog onih što dolaze. Čitati Šekspira i Bodlera u okruženju virtualne sobe dok glas čitača pretače slogove u naše moždane vijuge je kao šetati prelijepim plažama suncem obasjanim. Dok nas pjesak peče a sunce žari. Da bi već sljedećeg trenutka bili osvježeni putenim dodirom okeana koji i sami jesmo. Onoga ljudskog. Naši autori-AUTORI Poetskog maratona su svi oni *pjesnici*... koji teže upravo tom savršenstvu. Kako online isprepletenosti virtualno-vizuelnih otisaka, tako i ukoričenih, osjetilom realiteta ciljanih, knjiga.

Autori nisu ovdje samo zbog sebe samih. Već i zbog budućnosti... zajedničke, prije svega.

I posljednje, ali ne i zadnje. Svaki festival, pjesničko druženje i/ili Poetski maraton je, uz odgovarajući odabir pjesama, subjektivan *sui generis*. Zbog čega bježati od toga? Svakako će nam prigovarati prosjaci uma. Oni što ne podnose drugoga i drugačijeg. Zar i sam Andrić, Ivo, nije napisao: "U zemlji mržnje najviše mrze onoga ko ne umije da mrzi". Zbog toga smo odlučili i predstaviti upravo ovih 30 pjesnika i pjesnikinja iz 19 zemalja svijeta kroz njihov poetski otisak.

Da bi objedinili različitosti. Makar pokušali.

Sabahudin Hadžialić

Selektor Poetskog maratona
„DIOGEN traži čovjeka“

Sarajevo, Bosna i Hercegovina 2012

DIOGEN
pro kultura magazin pro culture magazine

<http://diogen.weebly.com>